

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΡΩΠΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΠΛΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ 20 ΜΑΪΟΥ 2012

Ανακομιδή λειψάνων Αγίου Νικολάου Επισκόπου Μύρων της Λυκίας

ΕΤΟΣ 5ον ΤΕΥΧΟΣ 204

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1. Τρίτη 22 Μαΐου Ιερά
Αγρυπνία για την
Απόδοση του Πάσχα
9 μ.μ. – 1 πρωινή
2. Δευτέρα 28 Μαΐου
Θεατρική παράσταση με
θέμα « Το χρέος».
7:30 μ.μ.

ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

Ξαναγιορτάζοντας το Πάσχα, μετά από σαράντα μέρες, δηλώνουμε πως το Πάσχα, η Ανάσταση συνεχίζεται. Η ίδια λειτουργική τελετή της νύχτας της Ανάστασης ακούγεται και κατά την απόδοση του Πάσχα. Η Απόδοση τελείται μια μέρα πριν από τη γιορτή της Αναλήψεως του Κυρίου.

Τι μας αποδίδει το Πάσχα; Κάθε μεγάλη γιορτή στην ορθόδοξη λατρεία έχει την «απόδοσή» της. Κάθε γιορτή είναι ζωντανό γεγονός, που επαναλαμβάνεται στη ζωή της Εκκλησίας μας, στη ζωή του πιστού. Το Πάσχα είναι από τις μεγαλύτερες γιορτές της χριστιανοσύνης. Τι, λοιπόν, κερδίζουμε από αυτό;

Πρώτο: Μας απέδωσε ζωντανό τον αναστημένο Ιησού, ύστερα από τρεις μέρες, που είχε χαθεί από την επίγεια ζωή. Αλλά και για άλλο λόγο γίνεται ο επανεορτασμός μιας γιορτής, δηλαδή η απόδοσή της, για να απολαύσουμε ακόμη μια φορά την ομορφιά της. Όταν ένα θέαμα είναι ωραίο, θέλουμε να το ξαναδούμε. Ο εορτασμός κάποιου γεγονότος της ζωής του Χριστού ή της Θεοτόκου μας προκαλεί ιδιαίτερη γλυκύτητα στην ψυχή μας, που μας γεννά την επιθυμία να το ξαναγιορτάσουμε.

Η Ανάσταση του Χριστού Συνεχίζεται! Κάθε φορά που τελείται η Θεία Λειτουργία ξαναζωντανεύουν μπροστά μας όλα τα στάδια της ζωής του Χριστού. Ο Χριστός γεννάται στην «Πρόθεση», στην αριστερή κόγχη του ιερού, που μοιάζει με φάτνη. Ο Χριστός βγαίνει στον κόσμο για να κηρύξει το Ευαγγέλιό του, κατά τη μικρή είσοδο. Ο Χριστός ανεβαίνει στα Ιεροσόλυμα για να θυσιαστεί, κατά τη μεγάλη είσοδο. Ο Χριστός υψώνεται πάνω στο Σταυρό και θυσιάζεται κατά την προσφορά και τον καθαγιασμό των Τιμών Δώρων, που γίνεται με την προσφώνηση του ιερέα: « Τα σα εκ των σων...». Ο Χριστός ανασταίνεται, κατά την μετάληψη των αγράντων μυστηρίων. Κάθε Λειτουργία, λοιπόν, είναι μια ανάμνηση του Σταυρού και της Ανάστασης. Είναι το σταυρώσιμο και αναστάσιμο Πάσχα.

Δεύτερο: Το Πάσχα μας απέδωσε νεκρό το θάνατο ! Αντί να καταπιεί το Χριστό ο θάνατος «κατεπόθη» ο ίδιος. **(Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδύσηται αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδύσηται αθανασίαν, τότε γενήσεται ο λόγος ο γεγραμμένος, κατεπόθη ο θάνατος εις νίκος. Α΄ Κορ., ιε΄ 54).** Αναστήθηκε ο Χριστός για να στερηθεί ο θάνατος. Το Πάσχα απέδωσε τη νέκρωση του θανάτου: «Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, άδου την καθαίρεσιν» (ωδή ζ΄ του κανόνα του Πάσχα). Το Πάσχα απέδωσε την κατάργηση του φόβου του θανάτου. Δε ζούμε πια τον τρόμο μη πεθάνουμε, δε φοβόμαστε το θάνατο.

Τρίτο: Η Ανάσταση του Κυρίου αποτελεί εγγύηση για τη δική μας ανάσταση. Η Ανάσταση συνεχίζεται ! Οι πιστοί γιορτάζουν το αληθινό Πάσχα πολλές φορές στη ζωή τους. Όταν με πίστη ζουν το μυστήριο του Χριστού, το μυστήριο του Σταυρού και της Ανάστασης, ζουν το νέο Πάσχα. Όταν κατορθώνουν να κάνουν μεγάλα **περάσματα** στη ζωή τους (Πάσχα στα Εβραϊκά σημαίνει « διάβαση, πέρασμα»). Ο Χριστός σταυρώθηκε και αναστήθηκε για να μας **περάσει** από την ενοχή της αμαρτίας στη δικαίωση, από την αμαρτία στην αγνότητα, από τη φθορά στην αφθαρσία, από την επίγεια ζωή στην αιώνια. Να γιατί η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί εγγύηση και για τη δική μας ανάσταση. Ο ιερός Χρυσόστομος μας λέγει: «Αφού πραγματικά πέθανε και αναστήθηκε, γι΄ αυτό βρισκόταν με τους μαθητές του σαράντα ημέρες, για να τους πληροφορήσει και να τους δείξει πόσο λαμπρά θα είναι τα σώματα όλων των πιστών μετά την ανάσταση».

Σαράντα ολόκληρες μέρες έμεινε μαζί με τους μαθητές Του ο αναστημένος Ιησούς. Ο ευαγγελιστής Λουκάς μας αναφέρει δυο σοβαρές εντολές που έδωσε ο αναστημένος Κύριος στους μαθητές Του. Η πρώτη ήταν « να μην απομακρυνθούν από τα Ιεροσόλυμα, αλλά να μείνουν όλοι μαζί ενωμένοι και αγαπημένοι με μια ψυχή και μια καρδιά». Αυτή η εντολή του αναστημένου Ιησού Χριστού έχει εφαρμογή και σε μας. Μας προτρέπει να μην απομακρυνόμαστε από την εκκλησιαστική σύναξη, ιδίως την Κυριακή. Η δεύτερη εντολή ήταν « να περιμένουν τη δύναμη εξ ύψους». Οι υποσχέσεις και οι συμβουλές αυτές του Κυρίου μας στηρίζουν και μας εξασφαλίζουν την αληθινή ζωή. Η δύναμη «εξ ύψους» είναι η χάρη του Αγίου Πνεύματος, που εδρεύει μόνιμως στην Εκκλησία μας και μας εξασφαλίζει τη χαρά της ενότητας και τη σιγουριά της παρουσίας του Χριστού σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής μας.

Ο Χριστός μας είναι η κεφαλή της Εκκλησίας μας και μες το σώμα Του. Αφού αναστήθηκε η κεφαλή είναι δυνατό να παραμείνει νεκρό το σώμα; Να και πάλι που η Ανάσταση του Ιησού είναι εγγύηση και της δικής μας ανάστασης.

Τέταρτο: Το Πάσχα μας απέδωσε και κάτι άλλο ακόμη, που κανένας αρχηγός δε θα μπορούσε να αποδώσει. Ποιο είναι αυτό; Είναι το ξανάνιωμα του ανθρώπου. Ο κόσμος μας γύρω γερνάει, ο Χριστός μας ξανανιώνει. Αλήθεια είναι δυνατόν να μεταμορφωθεί ένα γεροντάκι ογδόντα ετών σε ένα όμορφο παλληκάρι είκοσι ετών; Κάτι πολύ πιο σπουδαίο συνέβηκε με την Ανάσταση! Ο Χριστός με την εκ νεκρών έγερσή Του από τον Τάφο πήρε όλους εμάς, τους γερασμένους αμαρτωλούς και μας έκανε νέους, πλούσιους, βασιλιάδες. Μας χάρισε αιώνια νεότητα !!

ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ !

Συγκεντρώνουμε και απολαμβάνουμε τους γλυκούς καρπούς της Ανάστασης. Και ποιοι είναι αυτοί οι καρποί; Εκτός όσων αναφέρθηκαν, κατά τον Αρχιμ. Δανιήλ Αεράκη είναι:

1. **Η νέκρωση του θανάτου.**
2. **Η ελπίδα της αιώνιας ζωής.**
3. **Η ζωντανή παρουσία του Χριστού.**
4. **Η άνοιξη της πνευματικής ζωής.**
5. **Η αληθινή ειρήνη και η πραγματική χαρά της ζωής.**

Η Ανάσταση συνεχίζεται !

«Οὐχ οὗτος ἡμαρτε οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθεῖ τό ἔργο τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ».

Οἱ θλίψεις καί οἱ στεναχώριες δέν ἔρχονται πάντοτε στή ζωή μας ὡς τιμωρία τῶν ἁμαρτιῶν μας. Γιὰ τοῦτο καί ὀφείλουμε νά μὴν κατακρίνουμε τοὺς ἄλλους ὡς μεγάλους ἁμαρτωλοὺς ἐπειδὴ θλίβονται στή ζωή τους.

Ὁ Χριστὸς καλεῖ τοὺς μαθητὲς του νά προσέξουν ὄχι τὰ αἵτια τῆς πάθησης τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ, ἀλλὰ τὸ σκοπὸ πού ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς τοῦτο γιὰ νά φανερωθεῖ τὸ ἔργο του, ἔργο παντοδυναμίας καί ἄπειρης ἀγαθότητος. Ἡ θεραπεία τοῦ τυφλοῦ εἶναι πιά χειροπιαστὴ φανέρωση τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ πού χρησιμοποιεῖται ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ Χριστὸς ἔρχεται στὸν κόσμον ὄχι νά γίνει ἀποδεκτὸς ὡς ἐπίσημος ἀπεσταλμένος μὲ τελετὲς καί φιέστες, ἀλλὰ γιὰ νά ἐπιτελέσει ἔργο θαυμαστὸ καί μεγάλο, τὴ λύτρωση καί τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ἀποτελεῖ ἐπίσης σύμβολο πνευματικοῦ φωτισμοῦ πού ὁ Χριστὸς ὡς φῶς τοῦ κόσμου μεταδίδει.

«Ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα». Ἐξάλλου ἡ θεραπεία τοῦ τυφλοῦ εἶναι κάτι ἀπλό, τὸ πιό σύνθετο καί δύσκολο εἶναι ἡ θεραπεία τοῦ ἀνθρώπου πού βρίσκεται βουτηγμένος στὸ ἠθικὸ σκοτάδι. Ἔτσι ἐνῶ τὰ πράγματα πηγαινὺν πολὺ καλὰ γιὰ τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸ βρίσκει τὸ φῶς τῶν

όφθαλμών, κάποιοι άλλοι μένουν στο δικό τους σκοτεινό κόσμο οι όποιοι και άμφισβητοῦν τό θαῦμα καί ξεκινοῦν τίς ἀνακρίσεις. Σ' αὐτό τόν σκοτεινό κόσμο δέν βρίσκεται μόνον ἡ ἄρχουσα Ἰουδαϊκή τάξη, βρίσκονται συνάμα οἱ γείτονες, οἱ γνωστοί ἀκόμα καί οἱ γονεῖς τοῦ τυφλοῦ. Κανένας δέ συμμερίζεται τήν χαρά τοῦ τυφλοῦ γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας του καί ὄχι μόνον ἀλλά κατασκευάζουν κατηγορίες κατά τοῦ Ἰησοῦ. Εἶναι ἄθεος γιὰτί δέν τηρεῖ τήν ἀργία τοῦ Σαββάτου. Οἱ ἴδιοι οἱ γονεῖς τοῦ ἀρνοῦνται νά βεβαιώσουν ὅτι ὁ τυφλός πού θεραπεύτηκε εἶναι τό παιδί τούς ἐπειδή φοβοῦνται μή χάσουν τή θέση τούς στό συνέδριο. Ὅμως ἐκεῖ πού περισσεύει ἡ ἀμαρτία πλεονάζει ἡ χαρά τοῦ Θεοῦ. Ὁ τυφλός δέν ξαναβρῆκε μόνο τό φυσικό του φῶς, κυριολεκτικά ἀναγεννᾶται καί τώρα μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς τοῦ βλέπει αὐτά πού δέν μποροῦν νά δοῦν οἱ ἀνοικτομάτηδες νομοδιδάσκαλοι τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου. Ἐχει ὁμολογήσει δημοσίως τόν Χριστό ὡς προφήτη καί εἶναι ἕτοιμος καί γιά ἄλλα μεγαλύτερα ἄλματα ἀναγνώρισης τοῦ Θεοῦ ὡς Θεοῦ ἀληθινοῦ.

Τά μηνύματα τοῦ ἀγίου εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος πού ἀκούσαμε σήμερα ἐδῶ στή λειτουργία τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας εἶναι πολλά καί μεγάλα ξεχωριστῆς σημασίας γιά ὅλου μας. Οἱ ἀμαρτίες μας δέν ἐμποδίζουν τό Θεό νά βρίσκεται κοντά μας, πολύ περισσότερο δέν ἐμποδίζουν ἐμᾶς νά βρισκόμαστε κοντά στό Θεό.

Οἱ ἀσθένειες, τό κακό γενικότερα ἀκόμα καί ὁ θάνατος δέν ἔρχονται πότε ἀπό τό Θεό ὡς τιμωρία γιά τίς ἀμαρτίες μας. Ὁ Θεός δέν εἶναι τιμωρός ἀλλά πατέρας γεμάτος στοργή, ἔγνοια καί ἀγάπη γιά ὅλους μας.

Οἱ σκοπιμότητες, τά συμφέροντα, ὁ καιροσκοπισμός εἶναι καταστάσεις πού ἔχουν καθαρό δαιμονικό χαρακτήρα καί οἱ ὁποῖες ὄχι μόνο δέν ἐνώνουν, διχάζουν καί ἀποστασιοποιοῦν τούς ἀνθρώπους ἀκόμα καί τούς πιό κοντινοῦς μας, τούς πιό κολλητούς μας, γονεῖς, συγγενεῖς, γείτονες, γνωστοί. Οἱ γονεῖς τοῦ τυφλοῦ μας δίνουν δυστυχῶς αὐτό τό ὀδυνηρό μάθημα πού τόσο εὔκολα ἀρνοῦνται τήν ταυτότητα τοῦ παιδιοῦ τους.

Ὁ μέγανος κίνδυνος εἶναι ὁ φανατισμός καί ἡ ἐσωστρέφεια, καταδικάζουν ὅλους τούς ἄλλους ἀναίτια καί ἀνεύθυνα καί ὑπερτιμοῦν καί ἐξυψώνουν τόν ἑαυτό τούς δήλ. τό ἐγώ τους, πιό πάνω ἀπό ὅλους καί τόν ἴδιο τό Θεό. Οἱ νομοδιδάσκαλοι τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου βρίσκονται σέ αὐτή τήν ἀπομόνωση ἀπό τό Θεό καί τόν κόσμο καί τήν τακτική τους συνεχίζουν οἱ ψευτοευσεβηστές καί αἰρετικοί, γενικότερα οἱ ἐχθροί τοῦ Θεοῦ δήλ. οἱ ἐχθροί τοῦ ἀνθρώπου.

Τό μέγανο μήνυμα στό ὁποῖο θέλουμε νά μείνουμε εἶναι ἡ συμπεριφορά τοῦ Χριστοῦ. Βλέπει τόν τυφλό. Δέν τόν ξεπερνᾶ. Τόν προσεγγίζει. Τοῦ χαρίζει τό φῶς του, τόν ζωογονεῖ, τόν φωτίζει, τόν ἀναγεννᾶ. Ἡ ἀγάπη καί ἡ στοργή τοῦ Θεοῦ πάντοτε σέ κάθε περίσταση λειτουργοῦν

Πρωτ. Στυλιανός Θεοδωρογλάκης

